

Postanowienie z dnia 11 stycznia 2002 r.

III KKO 13/01

W postępowaniu przed Kolegium Kompetencyjnym przy Sądzie Najwyższym niedopuszczalne jest rozpoznanie zagadnienia prawnego poza zakresem sporu o właściwość.

Przewodniczący SSN Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Sędziowie SN: Andrzej Wasilewski, Andrzej Wróbel, przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości Janina Dąbrowiecka, przedstawiciel Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji Izabella Zaniewska-Różycka.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym, po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2002 r. sprawy z wniosku Gminy S. o rozstrzygnięcie sporu o właściwość między Samorządowym Kolegium Odwoławczym w P. a Sądem Rejonowym w Kutnie w przedmiocie stwierdzenia nieważności aktu mianowania.

p o s t a n o w i ł:

o d r z u c i ć wniosek.

U z a s a d n i e n i e

Gmina S. we wniosku datowanym 12 listopada 2001 r. wystąpiła o: „rozstrzygnięcie negatywnego sporu o właściwość między Samorządowym Kolegium Odwoławczym w P. a Sądem Rejonowym w Kutnie.” Z uzasadnienia powyższego wniosku wynika, że przesłankę: „negatywnego sporu o właściwość” stanowią - według wnioskodawcy - okoliczności postępowania związanego z wypowiedzeniem przez Urząd Gminy S. stosunków pracy mianowanym pracownikom Urzędu Mariannie K. i Alinie K.

Pracownice te wystąpiły przeciwko Urzędowi Gminy w S. z odpowiednim pozewem do Sądu Pracy i uzyskały na tej drodze uwzględnienie ich roszczeń. Mianowicie wyrokiem Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Kutnie z dnia 7 maja 2001 r. [...] zostały

przywrócone do pracy z zasądzeniem na ich rzecz określonych kwot tytułem wynagrodzenia za pracę pod warunkiem podjęcia pracy. Wyrok ten jest prawomocny gdyż apelacja strony pozwanej została oddalona wyrokiem Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 11 października 2001 r. [...] od którego strona pozwana kasacji nie wniosła.

W toku powyższego procesu Gmina S. wystąpiła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. o unieważnienie „w trybie art. 156 § 1 pkt 2 KPA” aktów mianowania stanowiących podstawę stosunków pracy wyżej wymienionych pracowników. Wnioski te zostały wnioskodawcy zwrócone (pismami Kolegium Odwoławczego z dnia 9 czerwca 2000 r.), gdyż Kolegium uznało, że właściwy w sprawie jest Sąd Pracy. Po zakończeniu wyżej wskazanego postępowania sądowego Gmina S. ponownie (w dniu 17 października 2001 r.) wystąpiła do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w P. z wnioskiem o unieważnienie aktów mianowania Marianny K. i Aliny K. Ten wniosek Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P., podobnie jak wniosek poprzedni, zwróciło wnioskodawcy w trybie art. 66 § 3 KPA, stwierdzając, że nie jest właściwe do jego merytorycznego rozpoznania skoro do rozpoznania sporów ze stosunku pracy pracowników samorządowych właściwe są sądy pracy.

Na tle powyższych okoliczności wnioskodawca uważa, że oprócz rozstrzygniętej w postępowaniu sądowym sprawy o przywrócenie do pracy wystąpiła jeszcze inna odrębna od niej sprawa o unieważnienie aktów mianowania będących źródłem stosunku pracy powódek; zaś w tej sprawie zarówno Sąd Pracy jak i Samorządowe Kolegium Odwoławcze w P. uchyliły się od jej rozpoznania.

Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym zważyło, co następuje:

Warunki negatywnego sporu o właściwość między organem administracji publicznej a sądem, określone w art. 192 § 1 pkt 2 KPA muszą w sposób oczywisty odnosić się do tej samej sprawy i polegają na tym, że zarówno sąd jak i organ administracyjny sprawy tej nie rozpoznały uznając się za niewłaściwe. Z okoliczności, które zostały przedstawione przez wnioskodawcę, wynika, że w postępowaniu sądowym doszło do merytorycznego rozstrzygnięcia o przedmiocie tego postępowania. Wydany został wyrok zasądzający dochodzone w pozwie roszczenia. Nie zostało natomiast w tym postępowaniu wydane jakiegokolwiek orzeczenie, z którego wynikałoby, że Sąd uznał się niewłaściwym do rozpoznania przedmiotu rozpatrywanej sprawy.

Oczywiście błędne jest w tych okolicznościach twierdzenie wnioskodawcy jakoby Sąd Pracy uchylił się od rozpoznania sprawy w jakimkolwiek jej aspekcie. W szczególności nie ma podstaw twierdzenie, że zgłoszony przez stronę pozwaną zarzut nieważności aktów mianowania powódek podlegał rozpoznaniu w trybie przewidzianym dla powództwa wzajemnego. Takie postępowanie się nie toczyło, a w każdym razie - co nie jest kwestionowane przez wnioskodawcę - Sąd ani w wyroku zasadzającym roszczenie, ani też w jakimkolwiek innym orzeczeniu nie orzekał odrębnie w zakresie nieważności aktów mianowania powódek, traktując - jak się wydaje - te kwestie jako jedno z przesłanek oceny zasadności powództwa o przywrócenie do pracy i zasądzenie wynagrodzenia.

Jeżeli zatem Sąd rozpoznał sprawę merytorycznie i w żadnym z przedstawionych we wniosku przedmiotów nie uznał swej niewłaściwości, to nie może budzić wątpliwości, że nie zachodzi zasadniczy warunek negatywnego sporu o właściwość między sądem a organem administracji.

Z uzasadnienia wniosku zdaje się wynikać oczekiwanie wnioskodawcy na rozstrzygnięcie pewnego zagadnienia prawnego, które według wnioskodawcy wyróżniło się na tle okoliczności sprawy - czy dopuszczalne jest odrębne postępowanie sądowe w przedmiocie unieważnienia (stwierdzenia nieważności) aktu mianowania pracownika? W tej kwestii Kolegium Kompetencyjne przy Sądzie Najwyższym stwierdza swą niewłaściwość. Kolegium uznając, że nie zachodzi negatywny spór o właściwość (art. 190 § 1 i art. 192 § 1 pkt 2 KPA) nie miało podstawy prawnej do rozpatrzenia przedstawionego we wniosku zagadnienia prawnego.

Z powyższych przyczyn na podstawie art. 195 KPA w związku z art. 199 § 1 pkt 1 KPC odpowiednio zastosowanego należało postanowić jak w sentencji.

=====